

ת"פ 51740/12/14 - מדינת ישראל נגד מרדכי מוטי תורג'מן

בית משפט השלום בקריית גת

ת"פ 51740-12-14 מדינת ישראל נ' תורג'מן
תיק חיצוני: 000458782/2014

בפני כבוד השופטת טל לחיאני שהם
מאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד

נגד
נאשם מרדכי מוטי תורג'מן
באמצעות ב"כ עו"ד דוד מועלם

החלטה

1. לפניי בקשת שירות המבחן להפקעת צווי השל"צ והמבחן אשר הוטלו על הנאשם במסגרת גזר הדין שניתן בתיק זה.

רקע

2. ביום 03/12/17 גזר בית המשפט את דינו של הנאשם בגין ביצוע עבירות של הסגת גבול וגניבה.

כעולה מעובדות כתב האישום המתוקן ביום 16/10/14 נכנס הנאשם לדירה, ניגש לחדר השינה, פתח הארון וגנב ממנו מעטפה שהכילה 10,000 ש"ח. מאוחר יותר, הפסיד הנאשם את הכסף בהימורים.

בית המשפט קבע כי מתחם הענישה המתאים לעבירה עליה נתן הנאשם את הדין, בנסיבות ביצועה, נע בין מאסר מותנה ל-9 חודשי מאסר בפועל.

בגזירת עונשו של הנאשם לקח בית המשפט בחשבון את הרישום הפלילי הקודם של הנאשם, ומאידך גיסא את לקיחת האחריות, חלוף הזמן, גילו הצעיר של הנאשם, עמדת המתלונן, ונסיבותיו האישיות של הנאשם אשר כוללות התמכרות להימורים. כמו כן, לקח בית המשפט בחשבון את המלצת שירות המבחן לענישה בעלת אפיק טיפולי, וזאת על אף שניסיונות טיפוליים קודמים בתחום ההתמכרות להימורים לא צלחו, ועל אף הערכתם כי ללא הליך טיפולי משמעותי הסיכון להישנות עבירות גבוה - וזאת על מנת להמשיך ולנסות לטפל בבעיית ההתמכרות.

לאור האמור, מצא בית המשפט לנכון לגזור את עונשו של הנאשם ברף התחתון של מתחם העונש ההולם, והטיל עליו 6 חודשי מאסר מותנה, התחייבות והפעלת התחייבות קודמת, וכן הטיל על הנאשם צו מבחן ממושך אף מזה שהומלץ על ידי שירות המבחן, למשך שנתיים, וצו של"צ במסגרתו היה עליו לבצע 120 שעות של"צ במשך שנה.

הנאשם הוזהר כי אם לא ימולאו תנאי הצווים במלואם, ניתן יהיה לבטלם ולהטיל עליו עונש נוסף בגין העבירות בהן הורשע, במקומם.

3. ביום 30/05/18, כחצי שנה לאחר מתן גזר הדין, הוגשה הבקשה הראשונה להפקעת הצווים. מבקשה זו עלה כי הנאשם עבר להתגורר בצפון בחודש דצמבר 2018 בטענה כי המעבר יקל עליו להשתלב בקהילה טיפולית בצפון. במהלך החודשים הבאים התרשם שירות מבחן כי על אף ביטוי מילולי מצד הנאשם כי מעוניין לטפל בעצמו - קיים פער בין אמירותיו לבין התמסרותו להתגייסות לטיפול, והנאשם לא השתלב בפועל בכל הליך טיפולי ולא החל לבצע את שעות השל"צ אשר הוטלו עליו. כמו כן, בחודש אפריל 2018 דיווחה אמו של הנאשם כי הנאשם אושפז לאחר ניסיון אובדני, וכן נפתח כנגדו תיק פלילי חדש בגין עבירות של קבלת דבר במרמה והונאה בכרטיס חיוב.

לאור כל המפורט סבר שירות המבחן כי קיים סיכון גבוה להמשך מעורבות בפלילים בטווח המידי, ומשכך הומלץ להפקיע את הצווים.

לאחר שבמועד הדיון אשר התקיים בבקשה ביום 14/10/18 הציגו הצדדים הסכמה לפיה ישוב הנאשם להתגורר באשדוד ויבצע את שעות השל"צ אשר הוטלו עליו - האריך בית המשפט את תוקף צו השל"צ למשך שנה נוספת.

הנאשם הוזהר בשנית כי במידה ולא ישלים שעות השל"צ אשר הוטלו עליו, ניתן יהיה לבטל את צו השל"צ ולהטיל תחתיו עונש נוסף בגין העבירות בהן הורשע.

4. ביום 07/05/19 דווח כי הנאשם לא התייצב לראיון שתואם עבורו לצורך בניית תכנית של"צ חלופית, וכי בחודש מרץ 2019 דיווח כי עבר להתגורר באילת. הנאשם הופנה לבניית תכנית של"צ באילת - אולם לא התייצב אף לראיון התאמה זה. בהמשך, ביום 01/05/19 מסר הנאשם כי עבר להתגורר בטבריה. עוד דווח כי הנאשם הופנה לשירות המבחן לצורך עריכת תסקיר במסגרת תיק פלילי חדש אשר נפתח כנגדו בגין ביצוע 39 עבירות הונאה בכרטיס חיוב.

לאור חוסר שיתוף הפעולה עם שירות המבחן ואי ביצוע שעות השל"צ, פעם נוספת הומלץ להפקיע את צו השל"צ.

ביום 07/08/19 הבהיר שירות המבחן כי בקשתו הוגשה אף לעניין צו המבחן, אשר הומלץ להפקיעו בשל חוסר שיתוף הפעולה.

יובהר כי במועד הגשת הבקשה גם צו המבחן וגם צו השל"צ היו בתוקף.

5. ל-2 הדיונים אשר נקבעו בעניינו של הנאשם ליום 23/06/19 וליום 17/07/19 לא התייצב הנאשם ובא כוחו מסר כי הקשר עמו נותק. לאחר שהזמנה לדיון הנוסף אשר נקבע ליום 30/10/19 הודבקה על דלתו של הנאשם וזה לא התייצב - הוצא כנגדו צו הבאה. צו ההבאה בוצע והנאשם חתם על התחייבות. עם זאת, אף לדיון הנוסף אשר נקבע ליום 19/01/20 לא התייצב הנאשם ובא כוחו טען כי הוא לא מרגיש טוב אך לא הציג כל מסמך לתמיכה בטענתו. לאור האמור הורה מותב זה על הוצאת צו הבאה נוסף ועל חילוט ההתחייבות.

רק לאחר החלטה זו התייצב הנאשם לדין ביום 17/06/20 והצדדים הציגו עמדתם לבקשה.

טיעוני הצדדים

6. ב"כ המאשימה עתרה להפקעת הצווים ולהטלת מאסר בפועל תחתיהם.

בטיעוניה הפנתה המאשימה לכך שהנאשם לא ניצל את ההזדמנויות החוזרות שניתנו לו לעמוד בענישה המינימלית אשר הוטלה עליו, ואף לכך שמתנהלים כנגדו 3 תיקים נוספים, כאשר ב-2 מהם כבר ניתנו הכרעות דין וקיים הסדר בין הצדדים באותם תיקים לעתור במשותף להטלת מאסר ממושך לריצוי בדרך של עבודות שירות.

7. ב"כ הנאשם טען כי על בית המשפט להיכנס בנעליו של בית המשפט שגזר את העונש, ועתר להסתפק בהטלת קנס תחת הצו שלא בוצע.

בטיעוניה הפנה ב"כ הנאשם לסיבות אשר הובילו את בית המשפט להטיל על הנאשם ענישה ברף התחתון מלכתחילה, וטען כי אף ללא הניסיונות הטיפוליים אשר עבר הנאשם, ואשר לא צלחו, היה מטיל בית המשפט על הנאשם ענישה ברף התחתון אשר קבע - קרי, מאסר מותנה בלבד, וזאת לאור מצבו האישי ועברו המינורי בעת מתן גזר הדין.

ב"כ הנאשם אישר כי בכל אחד משני תיקיו החדשים של הנאשם אשר קבועים לטיעונים לעונש הגיעו להסדר לפיו ירצה 5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, וכי רצונו לצירוף תיקיו, אשר ככל הנראה יסתיימו בהטלת 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות - מעידה על לקיחת אחריות מצדו של הנאשם.

עוד העלה ב"כ הנאשם חשש לפיו הטלת מאסר בפועל במסגרת תיק זה בעצם תוביל לקריסת יתר הסדרי הטיעון אשר הושגו בעניינו של הנאשם.

כמו כן, ב"כ הנאשם עתר כי בית המשפט ישים ליבו אף לעובדה כי בת זוגו של הנאשם מצויה בתחילת הריונה בבואו ליתן החלטתו בעניינו של הנאשם.

דין והכרעה

8. סעיף 20 לפקודת המבחן [נוסח חדש] התשכ"ט - 1968 (להלן: "פקודת המבחן") קובע כך:

"הוכח להנחת דעתו של בית המשפט שנתן את צו המבחן, שהנבחן לא מילא אחרי הוראה מהוראותיו של צו המבחן, רשאי בית המשפט, בהתחשב, בין היתר, בתקופה שחלפה מיום העמדתו של הנידון במבחן, בדרך שבה עמד במבחן באותה תקופה ובנסיבות אי מילוי הוראות צו המבחן לעשות אחד מאלה:

...

(4) אם ניתן צו המבחן לאחר הרשעה לפי סעיף 1(1)(ב) - להטיל עליו עונש נוסף על העבירה המקורית במקום צו המבחן, בהתחשב בכל עונש אחר שהוטל עליו על העבירה המקורית".

9. סעיף 71ד לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") קובע כי:

"הוכח להנחת דעתו של בית המשפט שנתן את צו השירות שהנידון לא מילא אחר צו השירות, רשאי הוא -

...

(3) אם ניתן צו השירות לאחר הרשעה נוסף על עונש אחר - לבטל את צו השירות ולהטיל עליו עונש נוסף על העבירה המקורית במקום צו השירות, בהתחשב, בין השאר, בכל עונש שהוטל עליו על העבירה המקורית.

10. כפי שצוין ברע"פ 2811/15 מדינת ישראל נגד פלוני (06/11/16) באשר לתכלית סעיף 20(4) לפקודת המבחן:

"תכלית סעיף קטן (4) [...] היתה למנוע מצב בו בית משפט הגוזר את עונשו של אדם לאחר שהפקיע צו מבחן שהוטל עליו ולאחר שעל אדם זה הושת עונש נוסף בגזר הדין שקבע את צו המבחן, יתעלם מהעונש הנוסף ויחמיר יתר על המידה עם אותו אדם. אך ברור הוא כי אין הגיון לפרש סעיף זה באופן המונע מבית המשפט להשית על אותו אדם עונש של מאסר..." (ראו: רע"פ 9288/08 גרשון נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (18.03.2009)...).

ברע"פ 9795/07 שביטה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (01.02.2009) נפסק עוד כדלקמן: "על פי החוק, לבית המשפט שנתן את צו המבחן סמכות עונשית רחבה ביחס לנבחן שהפר את צו המבחן, ובידיו להטיל את אותו עונש ממש שיכול היה לגזור עליו בנקודת הזמן הרלבנטית להרשעה בעבירה המקורית... כח הענישה של בית המשפט המקורי בגין העבירה המקורית קם לתחייה משהנבחן הפר את תנאי המבחן, והמחוקק מקנה לו את מלוא הסמכות העונשית שהיתה נתונה בידו אלמלא נתן מלכתחילה את צו המבחן..."

...

ב-ע"פ 6058/09 ויצמן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (24.09.2012) נאמרו בהקשר דומה הדברים הבאים, היפים לענייננו: "בית משפט זה הלך כברת דרך יוצאת דופן לקראת המשיב, שלא ניצל את ההזדמנות הייחודית שניתנה לו במסגרת פסק הדין, חרף חומרת העבירות שבהן הורשע. בנסיבות העניין, משנמצא שאינו לוקח עוד חלק בהליכי השיקום שבגינם בוטל עונש המאסר בפועל אין מנוס אפוא מהפקעת צו המבחן והטלת עונש נוסף תחתיו".

11. כמפורט לעיל, במקרה דנן, הטלת הענישה השיקומית על ידי בית המשפט בעת מתן גזר הדין, אשר כללה צו של"צ וצו מבחן, נבעה מהרצון לאפשר לנאשם להשתלב בהליך טיפולי ממושך ומשמעותי לאחר שניסיונות קודמים לא צלחו, זאת על אף חומרת העבירה. ראייה לכך היא שבית המשפט הטיל על הנאשם צו מבחן למשך שנתיים על אף ששירות

המבחן המליץ על הטלת צו מבחן למשך שנה בלבד. ברי כי אם היה סבור בית המשפט כי הנאשם לא ישתלב בהליך טיפולי משמעותי - לא היה מטיל עליו ענישה מסוג זה, אשר מעידה על רצון לבחון האם הנאשם מתמיד בהליך השיקום, והיה, לכל הפחות, גוזר את דינו לענישה ברף הבינוני - נמוך בתוככי מתחם הענישה אשר קבע.

מעבר לאמור, אינני סבורה שבמקרה דנן היה בית המשפט מסתפק בהטלת ענישה ברף הנמוך של המתחם בכל מקרה, כפי שטען ב"כ הנאשם. במעמד מתן גזר הדין המקורי היה לנאשם רישום קודם והתחייבות שלא הרתיעו את הנאשם מלשוב ולבצע עבירות. מעבר לאמור, ניסיונות טיפוליים קודמים לא צלחו ועל כן העריך שירות המבחן כי קיימת רמת סיכון גבוהה להישנות עבירות. כאמור, עיון בגזר הדין מלמד כי בית המשפט נמנע מהטלת ענישה ברף הבינוני של המתחם רק בשל המלצת שירות המבחן כפי שהובאה בתסקיר לעונש.

כפי שפורט בהרחבה לעיל, מיום מתן גזר הדין, בחודש דצמבר 2017, לא עמד הנאשם כלל בצו המבחן ובצו השל"צ אשר הוטלו עליו.

כאן המקום לשוב ולציין, כי אי העמידה בתנאי הצווים נעשתה לאחר שניתנה לנאשם הזדמנות נוספת לעמוד בתנאי הצווים, וזאת כמפורט לעיל.

12. מעבר לאמור, מעת גזירת דינו במסגרת תיק זה, הודה הנאשם בביצוע עבירות נוספות. במסגרת **ת"פ (רמלה) 33979-12-17** הודה הנאשם בביצוע 39 עבירות הונאה בכרטיס חיוב, אשר ביצע טרם מתן גזר הדין במסגרת תיק זה, כאשר אימת גזר דין זה לא הרתיעה אותו מלבצע את העבירות. במסגרת **ת"פ (ק"ש) 2931-01-19** הודה הנאשם בביצוע עבירת איומים אשר ביצע לאחר מתן גזר דין בעת שצווי השל"צ והמבחן אשר ניתנו בעניינו היו בתוקף.

כאמור בטיעוני ב"כ הצדדים, בשל כל אחד מכתבי האישום האמורים, צפוי הנאשם לרצות 5 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות, ככל שהנאשם ימצא כשיר אלא שהתנהלותו, כפי שיפורט בהמשך, מעידה על כך שהדבר מוטל בספק.

13. כשאלה פני הדברים, בשים לב לאי עמידתו של הנאשם הן בצו המבחן והן בצו השל"צ אשר הוטלו עליו, על אף ההזדמנות הנוספת שניתנה לו, כמפורט לעיל, ומשהוכיח הנאשם בהסתבכויותיו הנוספות בפלילים כי אין מקום להתחשב עוד באמירותיו כי ברצונו להשתלב בהליך טיפולי ולהקל בעונשו, וחרף העובדה כי בת זוגו ואשתו לעתיד מצויה בתחילת הריונה - אינני מוצאת כי יש להסתפק בהטלת קנס, ושוכנעתי כי יש להטיל על הנאשם מאסר בפועל אשר מצוי ברף הבינוני - נמוך של מתחם הענישה שנקבע בעת גזירת דינו.

14. מעבר לצורך יובהר כי מאחר ובקשת שירות המבחן לעניין הפקעת הצווים הוגשה במועד, הן לעניין צו המבחן והן לעניין צו השל"צ, ברי כי לבית המשפט סמכות להטיל על הנאשם עונש נוסף תחת צו המבחן וצו השל"צ אשר לא ביצע בגין ביצוע עבירות הסגת גבול וגניבה, וזאת הן לאור **סעיף 20(4) לפקודת המבחן** והן לאור **סעיף 71ד(3) לחוק העונשין**.

15. טרם מתן החלטתי בבקשה זו, הופנה הנאשם לקבלת חוות דעתו של הממונה על עבודות השירות בדבר התאמת הנאשם לריצוי עונש מאסר בדרך של עבודות שירות.

כעולה מדיווח הממונה, על אף שהנאשם זומן באמצעות בא כוחו לראיון התאמה, הוא לא התייצב לראיון.

משכך, הנאשם לא נמצא מתאים לריצוי עונש מאסר בדרך של עבודות שירות ולא ניתן לשקול ריצוי המאסר בדרך של עבודות שירות.

אינני מוצאת אף מקום להפנות הנאשם פעם נוספת לבחינת התאמתו לריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות, זאת לאור התנהלותו המעידה על ניסיונו להתחמק מהליכי שפיטה. פעם אחר פעם לאורך הדיונים בבקשה זו, נמנע הנאשם מלהתייצב לדיונים עד אשר בית המשפט נאלץ להורות על הבאתו בצו הבאה ללא שחרור.

כשאלה פני הדברים, כאמור, לא ניתן לשקול ריצוי המאסר בדרך של עבודות שירות.

16. סוף דבר, אני מורה על ביטול צווי המבחן והשל"צ, ותחתם אני מטילה על הנאשם **עונש מאסר בן 60 ימים מאחורי סורג ובריח.**

17. זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, 24 בנובמבר 2020